

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง สถาบันการพลศึกษาและมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีขอหารือแนวทางปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สถาบันการพลศึกษาได้มีหนังสือ ที่ กก ๐๕๐๑/๑๑๕๖ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๔๙/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือเรื่องผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิด สรุปความได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและดำเนินการสอบข้อเท็จจริง กรณีระหว่างวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ นางกานต์สินี ยะสะโร ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งพยาบาล ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแล เงินทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้นำสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารซึ่งเป็นบัญชีเงินทุนการศึกษามาเก็บไว้ในครอบครองและลักลอบนำสมุดบัญชีเงินฝากดังกล่าวไปกระทำการปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจถอนเงินและถอนเงินจากธนาคาร ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒,๙๑๙,๑๐๗.๓๕ บาท ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าควรให้นางกานต์สินีรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว และได้แจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้กระทรวงการคลังพิจารณา

กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนปรากฏว่าระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๖ เงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีสูญหายไปจากบัญชีเงินฝากธนาคารของมหาวิทยาลัยฯ จำนวน ๔ บัญชี รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๙๑๙,๑๐๗.๓๕ บาท อันเนื่องมาจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลรักษาสมุดบัญชีและความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยนางกานต์สินี ยะสะโร ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งพยาบาล ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลเงินทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีได้นำสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารซึ่งเป็นบัญชีเงินทุนการศึกษามาเก็บไว้ในครอบครองและลักลอบนำสมุดเงินฝากดังกล่าวไปกระทำการปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจถอนเงินและถอนเงินจากธนาคาร และจากการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองลพบุรีปรากฏว่ามีพยานให้การสอดคล้องกันว่านางกานต์สินีได้ปลอมลายมือชื่อบุคคลผู้มีอำนาจถอนเงิน ประกอบกับนางกานต์สินีได้ทำ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๕/๑๑๕๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกสารภาพว่าได้ปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจถอนเงินและนำไปขอถอนเงินจากธนาคาร ซึ่งต่อมาพนักงานสอบสวนได้ส่งฟ้องนางกานต์สินีฯเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา จึงเชื่อได้ว่านางกานต์สินีฯได้ทุจริตยักยอกเงินของทางราชการไปจริง พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย นางกานต์สินีฯจึงต้องรับผิดชอบใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการเต็มจำนวน คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๖๒๒,๑๐๗.๓๕ บาท ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปรากฏว่ามีนางวรรณพร ขวัญบุญจันทร์ ข้าราชการครู สังกัดสถาบันการพลศึกษา (วิทยาเขตเชียงใหม่) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ช่วยราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี (ขณะเกิดเหตุเป็นสถาบันราชภัฏเทพสตรี) ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานทุนการศึกษาร่วมกับนายชำนาญ ชื่นจิตร โดยมีหน้าที่เบิกถอนเงินทุนการศึกษาและเก็บรักษาสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารของกองทุน กระทรวงการคลังได้วินิจฉัยว่านางวรรณพรฯ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตน แต่กลับให้นางกานต์สินีฯทำหน้าที่แทนโดยไม่กำกับดูแลอย่างรอบคอบ อีกทั้งยังมอบสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารของกองทุนให้นางกานต์สินีฯเก็บรักษา จึงเป็นช่องทางให้นางกานต์สินีฯอาศัยโอกาสดังกล่าวทุจริตเบียดบังเงินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีได้รับความเสียหาย จึงให้นางวรรณพรฯรับผิดชอบใช้เงินในอัตราร้อยละ ๕๐ ของเงินจำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๑๐๒,๕๐๐ บาท

กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางจึงได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๐๖.๕/๐๐๓๓๘ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ แจ้งให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีดำเนินการเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ ในการดำเนินการเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น ปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ นางวรรณพรฯได้ไปปฏิบัติหน้าที่ ณ สถาบันการพลศึกษา (วิทยาเขตสุพรรณบุรี) แล้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงมีความเห็นว่านางวรรณพรฯมิใช่เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยฯ แต่เป็นเจ้าหน้าที่ของสถาบันการพลศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๔๙/๑๘๖ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แจ้งให้สถาบันการพลศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของนางวรรณพรฯดำเนินการเรียกให้นางวรรณพรฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการต่อไป

นางวรรณพรฯ ได้มีบันทึกข้อความ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ส่งมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยได้แย่งแสดงพยานหลักฐาน ให้การเพิ่มเติม และยื่นอุทธรณ์ต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีพิจารณาแล้วเห็นว่ามหาวิทยาลัยฯ มิได้เป็นหน่วยงานต้นสังกัดที่เป็นผู้ออกคำสั่งทางปกครองเรียกให้นางวรรณพรฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จึงไม่มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีดังกล่าว และมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๔๙/๓๘๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐ และที่ ศธ ๐๕๔๙/๓๘๑ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้สถาบันการพลศึกษาและนางวรรณพรฯทราบว่าสถาบันการพลศึกษาเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งทางปกครองให้ชดใช้เงิน

สถาบันการศึกษาจึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของนางวรรณพรฯ และให้นางวรรณพรฯ ดำเนินการยื่นอุทธรณ์ต่อสถาบันการศึกษาโดยตรง

สถาบันการศึกษาได้รับเรื่องที่มาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีแจ้งให้ทราบแล้ว สถาบันฯ จึงมีหนังสือที่ กก ๐๕๐๑/๐๔๑๐ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ แจ้งความเห็นต่อมหาวิทยาลัยฯ ว่า ตามข้อ ๑๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า “เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง...” ดังนั้น เมื่อสถาบันการศึกษามีได้เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด สถาบันฯ จึงไม่อาจออกคำสั่งให้นางวรรณพรฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ของนางวรรณพรฯ ได้ และขอส่งเรื่องคืนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีดำเนินการต่อไป

เนื่องจากแนวปฏิบัติในกรณีดังกล่าวไม่ปรากฏชัดเจนในตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ในประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง อำนาจในการวินิจฉัยสั่งการให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายซึ่งนางวรรณพรฯ มาช่วยปฏิบัติราชการอยู่ในขณะเกิดเหตุ และสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของนางวรรณพรฯ หน่วยงานใดจะมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้นางวรรณพรฯ ชำระเงินตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากสถาบันการศึกษาไม่ได้เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ดังนั้น สถาบันฯ จะมีอำนาจวินิจฉัย สั่งการให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังได้หรือไม่ และหน่วยงานใดจะมีอำนาจพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในกรณีที่นางวรรณพรฯ ไม่ยอมชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด

ประเด็นที่สอง กรณีที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งตามข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัดมีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ดังนั้น ความเห็นของกระทรวงการคลังซึ่งได้พิจารณาจากสำนวนการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีแต่งตั้ง โดยไม่ได้มีการแต่งตั้งร่วมกันกับสถาบันการศึกษาจะผูกพันสถาบันการศึกษาซึ่งไม่ได้ร่วมแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวหรือไม่

ประเด็นที่สาม สถาบันการศึกษาซึ่งไม่ใช่หน่วยงานที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่จะสามารถใช้สิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยสถาบันฯ จะดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีไปก่อน และใช้สิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนภายหลังตามมาตรา ๘ แห่ง

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้หรือไม่ และสถาบันฯ จะต้องดำเนินการสอบข้อเท็จจริงอีกหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สถาบันการพลศึกษา) และกระทรวงศึกษาธิการ (มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณีตามข้อหาหรือปรากฏว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เสร็จสิ้นและได้ส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ซึ่งกระทรวงการคลังได้วินิจฉัยให้นางวรรณพรฯต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงิน ๑๐๒,๕๐๐ บาท จึงมีประเด็นว่าหน่วยงานใดจะเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้นางวรรณพรฯชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และหากนางวรรณพรฯไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หน่วยงานใดจะเป็นผู้มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนประเด็นอื่นยังไม่เป็นปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยแต่ประการใด

ประเด็นที่หนึ่ง หน่วยงานใดจะเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้นางวรรณพรฯชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน เห็นว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้วินิจฉัยประเด็นทำนองเดียวกันนี้ไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๔๙๐/๒๕๔๙^๑ และเรื่องเสร็จที่ ๓๓๕/๒๕๕๐^๒ สรุปความได้ว่า มาตรา ๑๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ส่วนการที่ข้อ ๑๔^๔

^๑บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๖๔๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙: กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ทำการละเมิดต่อเทศบาลตำบล ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร ๐๙๐๕/๓๙๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

^๔ข้อ ๑๔ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมาย

แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ กำหนดให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น มุ่งหมายเพียงให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการใดๆ เพื่อให้มีการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเท่านั้น ส่วนผู้ที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนก็ยังคงต้องเป็นหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับความเสียหายจึงมีอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ออกคำสั่งเรียกให้นางวรรณพรฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ประเด็นที่สอง หน่วยงานใดจะเป็นผู้มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เห็นว่า เมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้นางวรรณพรฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๖^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตน โดยผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาด คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๗^๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ประกอบกับ ข้อ ๑ (๔)^๗

ว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่ได้เห็นว่าถูกต้อง

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้เลขาธิการบังคับไว้ก่อน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๕๗ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้น และขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ข้อ ๑ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยวิธีการยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้อยู่ใต้บังคับของคำสั่งทางปกครอง ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ผู้บริหารกิจการของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้วินิจฉัยประเด็นทำนองเดียวกันนี้ไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๙๔-๙๕/๒๕๔๙^๔ สรุปความได้ว่า ผู้มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินในกรณีของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้แก่อธิการบดี

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๕๐

^๔บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๑๓๕ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๑๓๖ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงกรมศุลกากร